

Wie de vuisten des satans uitmaken om de rechtvaardige met uiterst vrome woorden op de mond te slaan

Een bloemlezing over de waarachtige kenmerken van een ware knecht des Heeren

door William Huntington

Tekst:

“En een dienstknecht des Heeren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te leren, en die de kwaden kan verdragen; met zachtmoedigheid onderwijzende degenen, die tegenstaan”, 2 Timotheüs 2:24-25¹

Ik zal u tonen wat niet en wat wél bedoeld wordt met het woord ‘twisten’ in onze tekst of een beschrijving geven van een wettige en een onwettige strijd.

1. Er is bijna geen tekst op te noemen die zo vervalst wordt in onze dagen als 2 Tim. 2:24-25, omdat de huidige refo-dominees niet in de bressen staan en zich achter dit soort teksten verschuilen, en daarmee de ergernis van het kruis teniet doen, opdat zij niet vervolgd zouden worden. Ook Huntington ontmaskert deze valse vredemakers en Schriftvervalsers in deze bloemlezing. - GPPB.

Ten eerste. Dienstknechten zonder genade en mondbelijders zullen nooit wettig strijden. Zij twisten alleen maar voor zichzelf. Zij twisten om zich een naam te maken, **om in hun levensonderhoud te voorzien**, om een rusteloos geweten tot rust te brengen of zij preken om anderen tegen te staan en hen te hinderen in het werk des Heeren.

Een arbeider in de wijngaard zal strijden tegen de dwalingen en de vreselijke goddeloosheid van de bozen, ondanks de wrede wijze waarop zij hem zullen behandelen en de grote tegenstand die hij van hen zal ontmoeten. De Geest Gods zal hem deze strijd doen voortzetten en hem staande houden, zolang het Hem behaagt. Noach was een landman en een arbeider, zoals bedoeld wordt in onze tekst in beide opzichten. **Hij predikte de gerechtigheid, hij twistte meer dan honderd jaar met de mensen die voor de zondvloed leefden, tot God een eind maakte aan deze twist en hen die met hem twistten, deed ondergaan (Jes. 41:11)**, zeggende: *“Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens, dewijl hij ook vlees is”, Gen. 6:3.* Dit is een wettige strijd.

Ten tweede, als mensen zonder genade de preekstoel beklimmen, kanten ze zich tegen het geloof uit het Evangelie, omdat ze er geen kennis aan hebben. **Om geliefd te blijven, leren ze [heimelijk] dat het geloof losbandig maakt.** Om blinde en eenvoudige mensen bezig te houden, nemen ze hun toevlucht tot ijdelspreking, omdat ze vreemdelingen

zijn van de boodschap van het Evangelie. **Ze willen predikers van de wet zijn, terwijl ze niet weten wat ze zeggen of beweren.** Deze mensen plaatsen de wet tegenover de beloften van God en door hun ongeloof proberen zij het geloof vruchteloos te maken. Zij moeten niet toegelaten worden in de huizen van Gods kinderen. **Ook moeten we hen niet toeroepen: “Zijt gegroet”, opdat we geen deel krijgen aan hun boze daden.** Gods kinderen moeten zich als één man verenigen om zulke mensen tegen te staan en het geloof te bewaren dat zij krachteloos willen maken. Ze moeten niet terugschrikken voor dit werk en niet bang zijn voor hun tegenstanders. *“Staat in een gees, met één gemoed, gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies. En wordt in geen ding verschrikt van degenen die tegenstaan, hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God”, Filipp. 1:27-28.* Dit is een wettige strijd.

Ten derde moet een arbeider in de wijngaard des Heeren zijn werk zoveel mogelijk uitbreiden en het langst blijven, waar hij het nuttigst is. Gods arbeiders hebben verscheidene gaven, de een deze en de ander die. Daarom moeten zij de gemeenten zo nu en dan bezoeken en niet ontmoedigd zijn als er hier en daar een Diotrefus² is die hen buitensluit en met boze woorden tegen hen snatert, omdat hij de eerste

2. ‘Diotrefus’ is in onze dagen de verzamelnaam voor de refo-dominees/belijders die Gods getuigen buiten de legerplaats belasteren en buitensluiten, zoals we dat dagelijks ondervinden - GPPB.

zoekt te zijn (3 Joh. 9-10). Ze moeten niet alleen de gemeenten bezoeken, maar ook nieuwe grond ontginnen en nieuwe planten kweken, wat de luiaard weigert te doen vanwege de kou. We zien vaak dat God Zijn dienstknechten laat arbeiden in donkere en onvruchtbare delen van de aarde tot ze een schat aan bevinding en kennis hebben verkregen en dat Hij hen dan gebruikt bij het openen van de poorten en op de verheven plaatsen in de stad. Ja, zo ben ik zeer begerig geweest om het Evangelie te verkondigen, niet waar de Naam van Christus al werd genoemd, maar waar Zijn Naam nog niet werd genoemd, opdat ik niet zou bouwen op het fundament van een ander (Rom. 15:20). Dit is een wettige strijd.

Ten vierde. Een arbeider in de wijngaard des Heeren zal vaak gehinderd worden door de kleine vossen die de wijngaard bederven. Deze vossen zijn valse profeten: *“Uw profeten zijn als vossen in de woeste plaatsen”, Ezech. 13:4.* -Ze worden vossen genoemd, omdat ze zo listig en geslepen zijn en omdat ze een stank zijn in Gods neusgaten. **Deze mensen verkondigen ketterijen om de waarheid tegen te staan, proberen de muren des heils te ondermijnen, laken de Goddelijke inspiratie en spreken smalend over geloof en een goed geweten.**

1. Het kostelijke van het snode scheiden, noemen zij echter partijdigheid zaaien. De gehele raad van God getrouw verkondigen, [noemen zij] het werk van een boze geest verrichten.

2. De verborgenheid des geloofs houden in een rein geweten, betekent [volgens hen] dat we een antinomiaan zijn.

3. Christus beschouwen als het einde der wet tot rechtvaardigheid en als het einde des gebods, is liefde. Het beschouwen van de gave van geloof en liefde in het hart door de Geest als de vervulling van het recht der wet, is [volgens hen] de wet krachteloos maken.

4. Het aandringen op vereniging met Christus en wandelen in de Geest, is [volgens hen] het veronachtzamen van de regel des levens.

5. Het verkondigen van de genade Gods is [volgens hen] het heen en weer schommelen van de wieg van de duivel.

6. Het weigeren om een verbintenis te sluiten met de bozen betekent [volgens hen] dat we bijzonder willen zijn en wie zijn ambt zeer hoog acht, moet [volgens hen] geweerd worden van de openbare kansels.

7. Preken om mensen te behagen, is [volgens hen] echter het werk van een evangelist doen.

8. Menselijke wijsheid verkondigen, is [volgens hen] het werk doen van iemand die van God geleerd is.

9. Wie vlees en bloed predikt, is [volgens hen] een verstandig mens.

10. Wie de waarheid vaarwel zegt, dwalingen gelooft, laster oogluikend toelaat en goddelozen rechtvaardigt, is [volgens hen] een mens vol liefde.-

Ik kan niet geloven dat deze dingen in de dag des oordeels ánders genoemd zullen worden. Ik denk dat

het zal worden aangeduid als wandelen in arglistigheid en het Woord van God vervalsen.

Deze mensen nemen de betuining van Gods wijngaard weg en laten het wilde zwijn uit het bos er in weiden. Moge de Heere neerzien in mededogen en Zijn wijngaard bezoeken. **Moge Hij Zijn dienstknechten bekwaam maken om te staan op de bres en de breuken te helen**, want velen proberen de palen die God gesteld hebben de betuiningen die onderscheidmakende genade heeft opgetrokken, weg te nemen.

Zo maken ze het land dat God heeft betuind gelijk met het gewone veld, de onvruchtbare heide en de dorre plaatsen van de wildernis, *“die het niet gevoelt, wanneer het goede komt”*, Jer. 17:6.

Het is Gods bevel om het kostelijke van het snode te scheiden en het is de plicht van iedere christen en van iedere knecht Gods om vurig te strijden voor het geloof dat aan de heiligen overgeleverd is. In dit werk moeten zij standvastig zijn zoals een ijzeren pilaar of een koperen muur. Hoewel we misschien enige reden hebben om met Jeremia te klagen: *“Wee mij, mijn moeder, dat gij mij gebaad hebt, een man van twist, en een man van krakeel”*, Jer. 15:10, is dit toch een wettige strijd.

Ten vijfde krijgen zij die niet in de gewone weg geroepen worden of zij die bekwaam gemaakt worden voor een bijzondere taak, als zij nuttig zijn, te maken met grote tegenstand, soms van Gods kinderen maar met name van de valse broeders.

Paulus had veel tegenstanders, die de huizen binnenslopen. Dit waren met name mensen die uit de besnijdenis waren. Zij stelden het zich tot taak om hem van plaats tot plaats te volgen om de mensen tegen hem op te zetten. In de gelijkenis van de Zaligmaker wordt bevestigd toen de rentmeester het rentmeesterschap ontnomen werd. Hij schold toen een deel van de schuld van de zondaren aan God kwijt, opdat hij in hun huizen ontvangen zou worden. De apostel klaagt over zulke mensen dat zij vijanden zijn van het kruis van Christus, dat zij gehele huizen verkeren, lerende wat niet behoort. Omdat zij op huichelachtige wijze ondergronds arbeidden, volgde de apostel hen na in hun ijver. Hij leerde de mensen in het openbaar van huis tot huis en probeerde iedereen te waarschuwen en te leren. *“Waartoe ik ook arbeid, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht”, Kol. 1:28, 29.* Dit is een wettige strijd.

Ten zesde moet deze dienstknecht of krijgsknecht des Heeren proberen het land te bewaken en niet zoals Efraïm, geharnast en uitgerust met bogen, **achterwaarts** keren op de dag van de strijd. De krijgsknecht des Heeren moet de goede strijd strijden. Hij moet heldhaftig strijden voor de waarheid en zijn wapens en wapenrusting niet afleggen. De waarheid is zijn schild en beukelaar. Hij mag nooit scheiden van de waarheid en hij mag haar nooit de rug toekeren. *“Want zo wie zich Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben, diens zal de Zoon des mensen Zich schamen”, Luk. 9:26.* Bij het

verdedigen van de waarheid en het bestrijden van de vijanden ervan moet hij ***“tot den bloede toe tegenstaan, strijdende tegen de zonde”, Hebr. 12:4.***

Ten zevende moet deze arbeider of krijgsknecht niet op alles wat hem wordt tegengeworpen acht slaan. Als het zwaard des Geestes het hart van een zondaar openlegt of de mondbelijdenis van de huichelaar aan de kaak stelt, worden de zondaren te Sion verschrikt en grijpt beving de huichelaars aan. *“Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan?” Jes. 33:14.*

Zulke mensen zullen verontwaardigd spreken over een boze geest en klagen over teveel bitterheid. Zij zullen lagen leggen voor hem die bestraft in de poort en uitroepen: *“Spreekt tot ons zachte dingen, schouwt ons bedriegerijen. Laat de Heilige Israëls van ons ophouden!” Jes. 30:11-12.* Betoon ons wat liefde, maak hoofddeksels, naai kussens voor alle okselen der armen (Ezech. 13:18).

De dienstknecht des Heeren moet de duivel niet sparen vanwege zijn getier. Nu is het de tijd waarop de goede krijgsknecht zijn slagen moet uitdelen, waarop zijn woorden moeten zijn als steken van een zwaard, want de tong der wijzen is medicijn (Spr. 12:18). Nu is het tijd om de kuil van de basilisk in brand te steken en de bijl te leggen aan de wortel. Als het ijzer stomp is, moet hij het wetten met het gebed of meer kracht gebruiken en opzien om wijsheid om te zien waar hij moet treffen. Dit is het werk dat de dienstknecht des Heeren moet doen en

hij moet het doen met al zijn kracht. Dit vereist inspanning. Het is een wettige strijd, omdat hij degenen tegenstaat die zich tegen de Heere in de strijd mengen (Jer. 50:24).

Ten achtste. Niet alleen de dienstknechten des Heeren die arbeiden in het Woord en in de leer, moeten strijden. Iedere ontwaakte zondaar echter, die omringd wordt door talloze zonden, verdorven lusten en angsten, die hem zo vaak in de engte en in moeilijkheden brengen, moet strijden om in te gaan door de enge poort, hoewel velen zullen strijden om in te gaan en niet zullen kunnen.

Gods volk moet strijden om hun dienaar bij te staan die de Heere hen zendt, als God in hun geweten heeft geopenbaard dat hij door Hem gezonden is. Ze moeten niet aan het roer staan en waken om te zien wat de mensen toejuichen, maar om de wateren des levens die de stad Gods verheugen te bezien.

Belijders die alleen maar bij de sterkste partij willen horen, zijn als Alexander de kopersmid en volgen de menigte om het kwade te doen, omdat ze tegen hun eigen oordeel en geweten in de verdedigers van de waarheid tegenstaan. Zulke mensen zal het niet beter vergaan dan Achitofel, wiens raad in zothed werd veranderd (2 Sam. 15:31). Het kan hen ook niet beter vergaan, want zij strijden tegen hun Maker (Jes. 45:9), zij strijden tegen de priester (Hos. 4:4) en zij strijden tegen het oordeel van hun eigen geweten. Gods kinderen moeten strijden om Gods dienstknechten bij te staan in hun

werk. *“En ik bid u, broeders door onze Heere Jezus Christus, en door de liefde des Geestes, dat gij met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij”, Rom. 15:30.* Dit is een wettige strijd.

Nu ik heb aangetoond wat er NIET wordt bedoeld in onze tekst, of, met andere woorden, wat een wettige strijd is, kom ik tot het tweede gedeelte van ons punt, namelijk wat er WEL wordt bedoeld of wat een onwettige strijd is. *“En een dienstknecht des Heeren moet niet twisten.”*

Ten eerste. Hoewel het wettig is voor iedereen om vurig de beste gaven te begeren en zich te beijveren om de gemeente het best te stichten, is het niet wettig om laster en smaad te hopen op anderen om zelf geliefd te blijven of onszelf geliefd te maken door hen die het God belieft te zenden, tegen te spreken. Veel minder moeten we alleenheerschappij hebben over de kerk van God om anderen buiten te sluiten uit angst dat onze eigen eer zal verbleken. Veel minder nog moeten we heersen over gemeenten die anderen hebben geplant en de planter voor altijd van zijn werk ontslaan voor hij hulp kan krijgen, zoals sommigen gedaan hebben te Woking in Surrey.

Dit is heersen over de erfenis van de Heere en op een onwettige manier de krans proberen te verkrijgen. **Als iemand strijdt om de heerschappij te verkrijgen, zal hij niet gekroond worden,** tenzij hij wettig heeft gestreden (2 Tim. 2:5). Het is zeer onbetamelijk als mensen zich verenigen en op deze

manier strijden. *“Zijt niet vele meesters, mijn broeders, wetende dat wij te meerder oordeel zullen ontvangen”*, Jak. 3:1. Deze strijd is onwettig en in deze zin moet de dienstknecht des Heeren niet twisten.

Ten tweede moeten we niet twisten om anderen tegen te staan als zij voor God hun eigen getuigenis uitdragen. We moeten ons ook niet gekrenkt voelen als anderen vurig de grote waarheden verdedigen die God hun heeft geopenbaard, zoals de soevereiniteit van de Almachtige, de persoonlijke uitverkiezing van Zijn volk, de Godheid van onze Heere, de verlossing van Zijn kinderen en de rechtvaardigmaking ten leven door Hem, zoals sommigen doen.

Zij vallen af van het geloof, keren hun oren af van de waarheid en wenden zich tot fabels.

Ze roemen in de vrije wil, terwijl de duivel hen gevangen neemt naar zijn wil. Ze spreken over macht, terwijl ze slaven van de zonde zijn. Ze roemen in verdienste en eigengerechtigheid, terwijl ze onder het oordeel der wet liggen en de hele dag beschuldigd en veroordeeld worden door hun gedachten en geweten.

Dit is God, Zijn getuigen en het getuigenis van Zijn Woord tegenstaan, ons deel zoeken bij de wereld en proberen om de kerk van God gelijk te maken aan de goddelozen. *“Wee dien, die met zijn Formeerder twist, gelijk een potscherf met aarden potscherven!”* Jes. 45:9. Dit twisten is onwettig. In deze zin moet de dienstknecht des Heeren niet strijden.

Ten derde stellen sommigen de wet voortdurend Gods kinderen voor ogen en dit kan zwakke gelovigen gemakkelijk verschrikken. Ze leiden ook hun gedachten af van de Zaligmaker. Zo doen maar al te veel mensen in onze dagen, die zeggen dat de staf van Mozes een beeld is van de wet van Mozes. Zij zeggen dat de wet alle beloften van het Evangelie verslindt, alsof de wet zou zijn tegen de belofte van God of de belofte een vijand van de wet zou zijn. Zonder twijfel was het verbond der genade er voor de wet. Omdat het een beter verbond was en rustte op heerlijkere beloften, mag men toch aannemen dat het verbond der genade aan dit verbond gelijk is, of zelfs uitnemender is. **Er zijn echter maar al te veel mensen die leven alsof er geen wet is. De wet heeft hen niet gedood en omdat ze het oordeel van de wet niet kennen, zijn ze niet der wet gestorven.** De wet moet wettig gebruikt worden om zorgeloze zondaren te doen ontwaken en de mond van hen die trots roemen te stoppen door hen schuldig te plaatsen voor de wet. Wat de wet echter zegt, spreekt ze tot hen die onder de wet zijn, opdat iedere mond gestopt worde. We moeten benadrukken dat Gods kinderen hun voetstappen moeten regelen naar Gods Woord en dat ze de wet hartelijk moeten liefhebben. Ze moeten niet slechts een deel van de wet beminnen, maar de ganse raad Gods: *“Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden”*, Ps. 119:6. Voor hen die de nieuwe mens niet hebben leren kennen, is deze hartelijke liefde tot de wet

dwaasheid. Zij die durven te handelen tegen “de wil des bevels die de Zaligmaker ons in het Nieuwe Testament heeft geopenbaard, terwijl ze strijden voor een hoofdstuk uit het Oude Testament, zijn de grootste antinomianen. *“Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden”, Matth. 5:19.*

Het is ijdel om anderen te dwingen tot het doen van de wet, tenzij zij duidelijk maken dat de wet in hun hart werkt en dit uit hun leven blijkt. Zij die ons voortdurend zeggen dat de wet der tien geboden de enige en volkomen regel des levens is voor de gelovige, laten nergens uit blijken dat ze zelf levend zijn gemaakt. Zij willen geen ruimte laten voor de geboden van de Zaligmaker, want **niet één van hen heeft ooit tot mij een woord gesproken over de geestelijke regel die Christus** door Paulus gegeven heeft. Dat is gemakkelijk te verklaren, want het is moeilijk om te handelen over de geestelijke besnijdenis, het nieuwe schepsel en het geloof dat door de liefde werkt. Daarom is het beter om aan dit onderwerp voorbij te gaan en naar de Sinaï te gaan, want **Ismaël heeft meer vrienden dan Izak**. De verlatene heeft meer kinderen dan de getrouwde. Zo worden eenvoudige zielen bezig gehouden met ijdele woorden. Dit veroorzaakt beroering, bezet de gedachten van de mensen, geeft de duivel werk en kweekt een menigte die het geloof bespot. **We weten**

dat de tien geboden niet uit het geloof zijn en daar geen onderwijs over geven. Zij zeggen niets over een Zaligmaker en beloven er ook geen. Zij wijzen niet op Zijn bloed en gerechtigheid. Zij weten niet van vergeving: zij wijzen niet op de mogelijkheid ervan, schenken haar niet en aanvaarden haar niet. Zij eisen volmaakte betrachting van de wet en volmaakte liefde. Wij zijn echter onder een betere Leraar, namelijk de Geest der belofte, Die ons leert wat nut is en ons in alle waarheid leidt. God leert ons om elkaar lief te hebben. De wet zegt mij dat ik mijn naaste moet liefhebben als mijzelf, maar niet meer dan mijzelf. **Dat doet het Evangelie**, dat zegt dat we ons leven moeten geven voor de broeders, tot een dankoffer geofferd moeten worden over de bediening van hun geloof (Filipp. 2:17), onze eigen kosten moeten dragen en ons voor de zielen van onze naasten ten koste moeten geven (2 Kor. 12:15). Ook zegt de wet mij niet dat ik mijzelf dagelijks moet verloochenen, dat ik mijn dagelijks kruis op moet nemen, dat ik mijn gezicht tegen deze wereld moet stellen en haar moet tegenstaan, dat ik anderen moet volgen in de wedergeboorte of dat ik dag en nacht in het gebed tot God moet roepen. Ook geeft de wet geen enkele aanwijzing over de verschillende manieren waarop God gediend wil worden en zegt ze niets over de doop of het breken des broods. Als de wet der tien geboden de enige regel is, vind ik geen enkel gebod waarin deze dingen staan. Toch leven velen hiernaar. Dat overtuigt mij ervan dat de gelovigen andere leefregels hebben naast de tien

geboden. Ze hebben ook een geestelijke regel naast deze enge, wettische regel, waarvoor sommigen ijveren. Deze dingen moeten ze afleiden uit een ander deel van Gods wil. We moeten belijden dat onwedergeboren kerkmensen een gedaante van kennis en waarheid hebben naar de letter der wet (Rom. 2:20), net als de Joodse Farizeeërs. Deze mensen maken de wet tot hun enige levensregel en dat is ze ook, want zij moeten naar deze regel wandelen als zij daarin willen leven. Zulke mensen kunnen leven met deze gedaante van kennis en met deze regel, zoals Paulus leefde zonder de wet (Rom. 7:9), want de gedaante van kennis die de zondaar kan hebben en de geestelijke wet van God, verschillen zeer van elkaar. Toch kunnen ze dienen naar deze gedaante van kennis, die hun regel is. Dat wordt genoemd *“in de oudheid der letter”*, Rom. 7:6. **Dit zijn de mensen die op de stoel van Mozes zitten en regels geven aan de gelovige.** Alles wat zij hem vragen te doen, verricht hij door de Geest. Als hij deze dingen doet, omdat ze in zijn hart liggen, zal hij tenslotte anderen oordelen. **Satan legt het er hierbij in het bijzonder op aan om de ogen van de zwakke gelovigen van de Zaligmaker af te trekken en hen zo in de banden te brengen, zoals ook gebeurde met de Galatiërs.** Maar de gelovige heeft meer dan een gedaante der kennis. God legt de wet in haar geestelijke kracht aan het hart en schrijft haar daar door de Geest. Dit laat een indruk na die zo diep en blijvend is, dat ze nooit uitgewist kan worden. Dit is een mens die gerechtigheid kent en in wiens

hart Gods wet is (Jes. 51:7). Hij leeft niet zonder de wet, maar door de wet leeft hij Gode. Hij dient God in nieuwigheid des Geestes en niet in de oudheid der letter. Deze mens is zonder twijfel rechtvaardig. Hij is in het verbond en heeft de wet van God in Zijn hart. Door genade onderwerpt hij de zonde, God leidt hem met Zijn oog en hij dient God in de Geest. Hij is besneden en wandelt in liefde tot God. Hij is een nieuw schepsel en volgt Christus in de wedergeboorte. Hij heeft een geloof dat door de liefde werkt en hij is niet ijdel, maar overvloedig in het werk des Heeren. *“En zovelen als er naar deze regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid”*, Gal. 6:16.

Als de Schrift waar is, zal deze mens eeuwig zalig worden. Met deze leer kunnen we sterven. Over de eerste leer kunnen we spreken en we kunnen er een penning mee trachten te winnen voor ons levensonderhoud. **Deze leer zal ons echter nooit troost verschaffen bij onze dood en zal ook niet met enige kracht gepaard gaan in dit leven.** God hecht er Zijn zegel niet aan, dat is duidelijk te zien en zal dagelijks duidelijker zichtbaar worden. De gelovige zal goede werken doen. Zij die ijdel spreken over de wet, strijden tevergeefs: zij zeggen en doen het niet. *“Dit is een getrouw woord, en deze dingen wil ik dat gij ernstelijk bevestigt, opdat degenen die aan God geloven, zorg dragen om goede werken voor te staan; deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn de mensen. Maar wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen, en twistingen, en strijdningen over de wet;*

want zij zijn onnut en ijdel”, Titus. 3:8-9. Dit is de onwettige strijd van werkheiligen tegen de genade van God, maar in deze zin moet de dienstknecht des Heeren niet twisten.

Ten vierde. Het is ook onwettig om strikken te leggen voor hem die bestraft in de poort, om iemand schuldig te stellen om een woord en om een dienstknecht van God en zijn werk door leugens te bespotten, zoals Ds. Belly uit Gravesend deed, die de spot dreef met Gods voorzienigheid in mijn boek ‘De Geloofsbank’, door te zeggen dat ik zelfs aan messen en vorken een geestelijke betekenis toe zou kennen. Hij zei: “Ik heb mijn preek al bijna klaar en ik ga morgen naar Londen om tegen de geest van dat boek te preken.”

Hij wist inderdaad al waarover hij wilde spreken. Hij gedroeg zich zo onbeschaamd dat ik mij schaam om erover te spreken. De man was zo gekrenkt dat hij al geneigd was om mij te schrijven, maar toen hij in de stad aankwam, liet hij mij alles weten via een vriend. Hij kent de man die te Dartford in Kent woont en kan het bewijzen op grond van zijn getuigenis. Ik denk dat hij tweedracht wil zaaien, want hij heeft twist en verdeeldheid gebracht, hoewel hij tegen twist preekte. Met behulp van de snaren van zijn instrument, bewees hij hoe noodzakelijk eensgezindheid is, maar waarom gebruikte hij dan zulke woorden tegen mij? Ik had hem nog nooit gezien en nog nooit met hem gesproken. **Hij drong aan op liefde....**, laakte ‘bloeddorstigheid’ en was het

niet eens met de tekst die ik had behandeld. **Hij sprak smalend over Gods eigen woorden**, die hij onbehoorlijk durfde te noemen. Deze woorden en de preek die ik daarover heb gehouden, zullen echter spoedig in druk verschijnen, zo de Heere wil. Kan deze handelwijze van enig nut zijn voor Gods Kerk? Kan dit stichten? Zal dit een boze geest beter maken? Is dit de weg om partijen met elkaar te verzoenen en een vete te doen ophouden? Kan dit leiden tot liefde onder de broeders? Kan er enig goed liggen in een woordenspel, het bewegen tot het zoeken van de wijsheid, het spreken over muziek en het negeren van de Schrift? Dit is het voeren van een woordenstrijd, wat *“tot geen ding nut is, dan tot verkering der toehoorders”*, 2 Tim. 2:11- 14. Dit is een onwettige strijd en de dienstknecht des Heeren moet niet twisten.

Lees volledige preek in het boek: “EEN GEWILLIG VOLK DOOR DE LIEFDE VAN CHRISTUS” - door W. Huntington.

Link:

https://books.google.com/books?id=uneHAAQBAJ&pg=PA286&lpg=PA286&dq=een+dienstknecht+des+heeren+moet+niet+twisten+huntington&source=bl&ots=lp41phFHZb&sig=HXF9nvyd_JUEvKQOzhOt8BZUGb8&hl=en&sa=X&ei=HsmIVO_MOMHzUL-Pg_gN&ved=0CB4Q6AEwAA

Dit is een publicatie van “De rokende Vlaswiek”

www.derokendevlaswiek.nl
www.derokendevlaswiek.com